

ellers ikke vilde faa. Og for det andet vil disse Plantager med Tiden hjælpe til at mildne det barske Klima, den skarpe Blæst, der ofte hærger ikke alene Kysten og de nærmest liggende Arealer, men ogsaa de indenfor liggende bedre Jorder, foruden at disse Plantager naturligvis vil bidrage i høj Grad til at give Landskabet et betydeligt mildere og kønnere Udseende.

Det har ogsaa glædet mig paa samme Budget at se de Bevillinger, der er optagne til Fiskeriets Fremme. Men jeg kan ikke nægte, at naar man gennemgaar disse Poster, er det ikke saa forfærdelig mange, om hvilke man kan sige, at de direkte kommer Fiskeriet til gode, og om nogle kunde det maaske siges, at det endog er tvivlsomt, om de ad indirekte Vej gavner Fiskeriet. Jeg tænker her blandt andet paa de Bevillinger, der ydes i videnskabelige Øjemed til Fiskerisagen. Jeg vil ikke her udtale nogen Kritik deraf, men jeg vil dog ikke undlade at udtale mine Tvivl. Jeg tror nemlig, at vi i disse Sager staar noget tilbage blandt andet for vort Naboland Norge. Jeg tror, de der ganske anderledes har forstaaet at tage Videnskaben i det praktiske Fiskeris Tjeneste, saaledes at de videnskabelige Forsøg, der gøres, i særlig Grad hjælper det praktiske Fiskeri. Kunde vi her i Landet komme mere ind paa det, vilde ogsaa disse Bevillinger baade være mere berettigede og i langt højere Grad gøre deres Nytte.

Et andet Spørgsmaal vedrørende Fiskeriet vil jeg ogsaa gerne henlede den højtærede Landbrugsministers Opmærksomhed paa. Det er med Hensyn til Østersfiskeriet. Den højtærede Minister ved jo sikkert, at der er meget stor Misfornøjelse blandt Fiskerne oppe i Limfjorden med den Maade, hvorpaa disse Østers fanges, med den Skrabemetode, man har indført. Det menes af Fiskerne, og vistnok med nogen Ret, at denne Metode i ret betydelig Grad baade direkte og indirekte skader det øvrige Fiskeri. Det er ikke let at afgøre, hvor meget eller hvor lidt disse Meninger har paa sig, men jeg vil dog henstille til den højtærede Minister, at der sker en baade grundig og alvorlig Undersøgelse, inden man gaar til at forny Kontrakten om Østersfiskeriet. Jeg ved ikke, naar Kontrakten udløber, men jeg formoder, at det lakker henimod den Tid, da den skal fornys, eftersom der i den sidste Tid har været en Del Røre om denne Sag. Jeg tør vel til Slutning overfor den højt-

ærede Minister udtale det Haab, at det ikke vil være længe, inden man gaar i Gang med Arbejdet for en Revision af vor Fiskerilov, som sikkert i mange Stykker trænger til at ændres.

Dernæst vil jeg gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Marineminister angaaende det danske Redningsvæsen. Men jeg vil forudskikke den Bemærkning, at hvad jeg her udtaler, kommer ikke til at angaa det bornholmske Redningsvæsen, som jeg kun en ganske enkelt Gang har haft Lejlighed til at se, og hvoraf jeg for Resten har faaet det Indtryk, at det i Sammenligning med det jydsk Redningsvæsen er indrettet baade betydelig mere tidsmæssigt og ogsaa bedre efter de Forhold, hvorunder det skal virke. Det er heller ikke det jydsk Redningsvæsens Mandskab, min Kritik vil berøre; Mandskabet er, saa vidt jeg kender det, i al Almindelighed sikkert baade flinke, brave og dygtige Folk, der gør deres bedste for at løse den Opgave, man har stillet dem. Men det er det Redningsmateriel, man har givet dem at arbejde med, som forekommer mig at være langt fra tidssvarende. Jeg ser ikke rettere, end at vort Redningsvæsen i al Almindelighed i Hovedprincipperne staar paa det samme Standpunkt nu som for 20—30, ja, man kunde maaske sige 40 Aar siden, og det er i højeste Grad uheldigt ved en Institution som denne, der netop skulde følge med Tiden og tage alle tekniske Hjælpe-midler i sin Tjeneste for at løse sin Opgave saa godt som muligt. Da man i Begyndelsen af Halvtredserne oprettede Redningsvæsenet, var det jo særlig for at hjælpe de skibbrudne, som kastedes ind paa Kysten, og hvoraf mange før den Tid gik til Grunde. Man tænkte sig ad den Vej at komme dem til Hjælp, dels ved Raket-apparater og dels ved Redningsbaade, og jeg vil antage, at paa den Tid var vort Redningsvæsen nogenlunde tidssvarende. Først senere hen kom man i Tanker om, at det samme Redningsvæsen og da særlig Baadene ogsaa kunde benyttes til at redde Fiskere med, og særlig for mange Aar tilbage maa man jo sige, at det var ogsaa nogenlunde tidssvarende med Hensyn til denne Opgave. Men efter at man i saa høj Grad har taget Motoren i Fiskeriets Tjeneste, synes jeg, at det er i højeste Grad forældet, naar man endnu den Dag i Dag ved vore Redningsbaade kun har nogle Aarer at benytte, og jeg synes, at det er næsten trist, naar man først i 1913 er naaet til at søge Bevilling til at bygge